RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1735/84

af 18. juni 1984

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent på 38 000 stk. kvier og køer af visse bjergracer, ikke bestemt til slagtning, henhørende under pos. ex 01.02 A II i den fælles toldtarif

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

For kvier og køer, af visse bjergracer, ikke bestemt til slagtning, henhørende under pos. ex 01.02 A II i den fælles toldtarif, har Det europæiske økonomiske Fællesskab forpligtet sig til inden for rammerne af GATT at åbne et årligt fællesskabstoldkontingent på 20 000 stk. med en told på 6 %; adgang til at drage fordel at dette kontingent er undergivet betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvortil varen er bestemt; i en brevveksling med Østrig af 21. juli 1972 forpligtede Fællesskabet sig selvstændigt til at forøge det pågældende toldkontingent fra 20 000 til 30 000 stk. og til at nedsætte kontingenttolden fra 6 % til 4 %; i mellemtiden er denne mængde autonomt udvidet til 38 000 stk.; der er derfor anledning til at åbne ovennævnte toldkontingent for perioden fra den 1. juli 1984 til den 30. juni 1985 på 38 000 stk. med en told på 4 %;

i henhold til artikel 2 og artikel 64, stk. 2, litra b), i tiltrædelsesakten af 1979, skal Grækenland fra den 1. januar 1981 anvende forordningerne vedrørende den fælles landbrugspolitik og fra samme dato i fuldt omfang anvende satserne i den fælles toldtarif for de pågældende dyr; det er derfor vigtigt at dække nævnte medlemsstats eventuelle indførselsbehov fra tredjelande; inden for dette toldkontingent skal Grækenland ligeledes anvende en told på 4 %;

det må sikres, at alle importører har lige og kontinuerlig adgang til kontingenter og at kontingenttolden fortløbende anvendes på alle indførsler af de nævnte varer, indtil kontingentet er opbrugt; kontingentets fællesskabskarakter kan under hensyntagen til ovennævnte principper bevares, idet der ved udnyttelsen gås ud fra en fordeling af mængden på medlemsstaterne; mulighederne for udnyttelse af disse bjergracer er imidlertid betinget af særlige faktorer, både af geografisk og zooteknisk art; Danmark har ikke områder, som er egnede til opdræt af denne kvægtype; under hensyn til disse særlige faktorer må det pågældende toldkontingents fællesskabskarakter imidlertid sikres ved, at der fastsættes regler for dækning af de behov, som eventuelt måtte opstå i denne medlemsstat; med henblik herpå kan denne medlemsstat foretage passende træk på den oprettede fællesskabsreserve; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske udvikling på det pågældende marked, skal denne første fordeling foretages i overensstemmelse med de pågældende medlemsstaters behov, som udregnes dels på baggrund af statistiske oplysninger om indførsler fra tredjelande i en repræsentativ sammenligningsperiode, dels ud fra de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

da det drejer sig om dyr af ganske bestemte racer, der ikke er specificeret i medlemsstaternes statistiske nomenklaturer, kan de oplysninger om indførsel, som medlemsstaterne eventuelt giver, ikke betragtes som værende tilstrækkelig nøjagtige og repræsentative til at tjene som grundlag for den omtalte fordeling; den måde, hvorpå de åbnede fællesskabstoldkontingenter for de samme dyr er blevet opbrugt i Fællesskabet samt de af visse medlemsstater opstillede prognoser gør det muligt at anslå hver enkelt stats importbehov fra tredjelande i den omtalte kontingentperiode til:

Tyskland	20 000 stk.
Grækenland	2 000 stk.
Frankrig	1 800 stk.
Italien	14 000 stk.

behovet i Benelux, Det forenede Kongerige og Irland kan i mangel af præcise oplysninger vurderes til henholdsvis 100, 50 og 50 stk.;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af de pågældende dyr i nævnte medlemsstater må dette toldkontingent på 38 000 stk. deles i to dele, hvoraf den første skal fordeles mellem visse

(1) EFT nr. C 82 af 23. 3. 1984, s. 9.
(2) Udtalelse afgivet den 24. 5. 1984 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

medlemsstater, medens den anden skal anvendes som reserve til senere dækning af behovet i disse medlemsstater, når de har opbrugt deres oprindelige kvote, samt til dækning af behov, som eventuelt måtte opstå i de andre medlemsstater; for at yde importørerne i de nævnte medlemsstater en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabstoldkontingentet på et niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på ca. 79 % af det samlede kontingent;

disse medlemsstaters oprindelige kvoter vil mere eller mindre hurtigt kunne opbruges; med henblik herpå og for at udelukke afbrydelser er det vigtigt, at den medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en supplerende kvote på reserven; dette træk skal enhver medlemsstat foretage, når dens supplerende kvote er næsten fuldstændig opbrugt, så ofte reserven tillader det; de oprindelige og supplerende kvoter skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, der navnlig skal have mulighed for at følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

hvis der på en bestemt dato i kontingentperioden er en større restmængde af den oprindelige kvote til disposition i en af de pågældende medlemsstater, skal denne stat overføre en væsentlig del heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet ikke udnyttes i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med administrationen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af ét af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 1. juli 1984 til den 30. juni 1985 åbnes der adgang for indførsel fra tredjelande til Det europæiske økonomiske Fællesskab af et toldkontingent på 38 000 stk. køer og kvier, ikke bestemt til slagtning, af følgende racer: grå, brun gul, plettet Simmental og Pinzgau, henhørende under pos. ex 01.02 A II i den fælles toldtarif.

2. Med henblik på anvendelsen af denne forordning betragtes de førnævnte dyr, der ikke er slagtet inden for en frist på fire måneder fra deres indførselsdag, som ikke bestemt til slagtning.

Der kan dog gøres undtagelser i tilfælde af force majeure behørigt bevist ved en attestation fra en lokal myndighed med angivelse af årsagerne til slagtningen.

3. Dette kontingent forvaltes i overensstemmelse med de følgende artikler.

Artikel 2

Inden for rammerne af det i artikel 1, stk. 1, nævnte kontingent suspenderes tolden i den fælles toldtarif for de i samme stykke omtalte dyr til 4 %.

Artikel 3

1. En første del på 30 000 stykker fordeles mellem de nedenfor anførte medlemsstater. Kvoterne gælder fra den 1. juli 1984 til den 30. juni 1985 med forbehold af artikel 7 og andrager følgende mængder:

Benelux	100 stk.
Tyskland	16 000 stk.
Grækenland	2 100 stk.
Frankrig	1 700 stk.
Irland	50 stk.
Italien	10 000 stk.
Det forenede Kongerige	50 stk.

2. Den anden del, som vedrører en mængde på 8 000 stk., udgør reserven.

Artikel 4

Såfremt en importør afgiver meddelelse om en forestående indførsel af de pågældende dyr i Danmark og anmoder om en andel af kontingentmængden, trækker medlemsstaten gennem en meddelelse til Kommissionen en tilsvarende kvote i det omfang den tilbageværende kontingentmængde tillader det.

Artikel 5

1. Såfremt en af de i artikel 3 nævnte medlemsstater har udnyttet sin oprindelige kvote eller — i henhold til artikel 7 — har udnyttet den samme kvote med fradrag af den til reserven overførte mængde med 90 % eller derover, trækker den straks ved meddelelse til Kommissionen — så vidt reservemængden strækker til — en ny kvote på 10 % af sin oprindelige kvote, som i givet fald afrundes til nærmeste større enhed.

2. Såfremt den anden kvote, der trækkes af en af disse medlemsstater, efter at den oprindelige kvote er opbrugt, udnyttes med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat straks i overensstemmelse med stk. 1 en tredje kvote på 5 % af sin oprindelige kvote, som i givet fald afrundes til nærmeste større enhed.

3. Såfremt den tredje kvote, der trækkes af den medlemsstat, efter at den anden kvote er opbrugt, udnyttes med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1 en fjerde kvote på størrelse med den tredje kvote.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er udtømt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3, kan medlemstaterne trække lavere kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvoter ikke ville kunne opbruges. De giver Kommissionen meddelelse om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 6

Tillægskvoter, som er trukket i medfør af artikel 5, er gyldige indtil den 30. juni 1985.

Artikel 7

Senest den 1. marts 1985 tilbagefører medlemsstaterne til reserven den uudnyttede del af deres oprindelige kvote, som den 15. februar 1985 overstiger 5 % af den oprindelige mængde. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke vil blive udnyttet.

Dog gøres de mængder, for hvilke der er udstedt importcertifikater, som ikke er udnyttede, ikke til genstand for en sådan tilbageførsel.

Medlemsstaterne giver senest den 1. marts 1985 Kommissionen meddelelse om de samlede indførsler af de pågældende dyr, som de har foretaget til og med den 15. februar 1985 og afskrevet på toldkontingentet, om de i stk. 2 omhandlede mængder, samt i givet fald om den del af deres oprindelige kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 8

Kommissionen bogfører de af medlemsstaterne i henhold til artikel 3, 4 og 5 åbnede kvoter og underretter den enkelte medlemsstat om reservens udnyttelsesgrad, så snart meddelelserne fremkommer.

Den giver senest den 5. marts 1985 medlemsstaterne meddelelse om den reservemængde, som efter de under anvendelse af artikel 7 foretagne overførsler foreligger.

Den drager omsorg for, at det træk, med hvilket reserven opbruges, indskrænkes til den disponible restmængde, og meddeler med henblik herpå den medlemsstat, der foretager dette sidste træk, restmængden.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til efter åbningen af de supplerende kvoter, som de har trukket i medfør af artikel 4 eller artikel 5, at muliggøre den forløbende afskrivning på deres kumulerede andel i fællesskabstoldkontingentet.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at kun de dyr, som opfylder de i artikel 1, stk. 1 og 2, fastsatte betingelser, kan nyde godt af det pågældende toldkontingent.

2. Medlemsstaterne sikrer importørerne fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Hvis der med henblik på forvaltningen af kontingentet sker anvendelse af importdokumenter, skal disse tilbagesendes til det udstedende organ hurtigst muligt og i hvert fald inden udløbet af deres gyldighed.

Artikel 11

Såfremt Kommissionen anmoder herom, underretter medlemsstaterne den om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 12

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at bestemmelserne i denne forordning overholdes.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1984.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 18. juni 1984.

På Rådets vegne

M. ROCARD

Formand